

هوتن شکیبا زمانی یکی از استعداد‌های درخشان تئاتر کشور به حساب می‌آید که همراه با رفقایش چون نوید محمدزاده و بهرام افشاری مخاطبان حرفه‌ای تئاتر را مجذوب خود کرده بود و زمزمه‌های درخشش یک بازیگر توانا را به گوش علاقه‌مندان سینما نیز رسانده بود. شاید بازی در سریال‌های کم‌دی «لیسانسه‌ها» و «فوق لیسانسه‌ها»، جرقه اصلی بود که حرفه این بازیگر را متحول و مسیر شهرت را برایش مهیا کرد. هوتن شکیبا در سال‌های اخیر کلکسیونی متنوع و پرورپیمان از آثار سینمایی چون «تی تی»، «ملاقات خصوصی»، «شبی که ماه کامل شد» و «بلقی» را به کارنامه خود اضافه کرده و اکنون قطعا به یکی از پنج بازیگر منتخب مرد سینمای ایران تبدیل شده است.

اگر بخواهیم روی حضور هوتن شکیبا در فیلم «تی تی» و بازی در نقش امیر ساسان متمرکز شویم باید بگوییم که او یکی از متفاوت‌ترین ضدقهرمان‌ها و شخصیت‌های منفی سینمای ایران در سال‌های اخیر را به روی پرده آورده است. از آن نقش منفی‌های آسیب‌پذیر و جذاب که در عین اجرا و اعمال نفرت‌انگیز به شکلی غریب همراهی بخشی از مخاطبان را جلب می‌کند! از آن کاراکترهای پیچیده که با بغض فریاد می‌زند و با اندوه به جشن و پایکوبی می‌پردازد!

هوتن شکیبا از جاهل کلاه مخملی معروف در تاریخ سینمای ایران، پرده‌ای تازه به صحنه نمایش می‌آورد. جهل مدرنش را با ضعف‌های تاریخی نسلی که از آن آمده همراه می‌سازد و به ترکیب عجیبی از موقعیت آسیب‌پذیری و تمایل به آسیب‌رسانی می‌رسد. جاهلی که امیر ساسان فیلم «تی تی» آن را نمایندگی می‌کند، محصول یک نسل سنت‌زده، مردسالار، زن‌ستیز، پر از ابهام و کمبودهای عاطفی و اقتصادی و اجتماعی را نمایندگی می‌کند. امیر ساسان برآمده از همان نسلی است که یک سیستم فرهنگی و مدیریتی اشتباه می‌تواند تحویل تاریخ بدهد. امیر ساسان با کمبودهای شخصیتی و بنا بر فضای فرهنگی و تربیتی، انگار ملزم به این است که تبدیل به یک هیولای اخلاقی شود. توجه شما را به چندین سکانس در فیلم «تی تی» جلب می‌کنیم که در آن شخصیت منفی قصه با چشم‌های خیس و صدای بغض‌آلود دست به عمل خلاف عرف اخلاقی و انسانی می‌زند. ما ناآگاهی تلخ آدمی برآمده از یک جریان اشتباه که نه مواجهه با جایگاه عشق را می‌شناسد و نه می‌داند موقعیت زن و مرد به عنوان یک انسان در تعامل با یکدیگر چگونه است و نه می‌تواند از هوش و استعداد خود در مسیر پیشرفت و ترقی سود بجوید را می‌بینیم و بیشتر از آزاری که او به اطرافیان می‌رساند از تماشایش آزار می‌بینیم. آن چه او آموخته و جاهلانه تن به آن داده در نهایت کلاه مخملی تلخ و تنهای نوین سینمای ایران را در فیلم «تی تی» شکل

تی تی سادگی غم‌انگیز، صادقانه و زلالی دارد که اجرای آن به تبحر و توانایی بالایی نیاز داشت. از آن نمونه نقش‌هایی که موارد بر جسته اجرای آن را شاید بتوان در کارنامه اساتیدی چون گلاب آدینه، فاطمه معتمدآریا و سوسن تسلیمی یافت. الناز شاکر دوست در جشنواره فجر ۳۸ با «تی تی» و فیلم دیگر تازه به اکران درآمده خود به نام «ابلق»، به نوعی مهر تثبیت به کیفیت اجرایی خود در آثار متأخر سینماییش زد

